

abonament de la diferència de valoració existent a favor de l'Ajuntament.
Aprovació de l'avanç de la revisió de les normes subsidiàries de planejament i sol·licitud d'autorització de la revisió

Atesa la necessitat d'adaptar la normativa urbanística d'Alpicat a les necessitats del moment, amb l'objectiu de garantir el desenvolupament sostenible de Catalunya i atès que s'ha exhaurit el sòl residencial per edificacions aïllades, la necessitat de millorar la trama viària i d'adequar les activitats industrials consolidades i autoritzades a la normalitat urbanística, el Ple, per unanimitat va acordar aprovar la memòria de la revisió de les normes subsidiàries de planejament d'Alpicat, amb la documentació gràfica presentada.

Així mateix, aprovà sol·licitar a l'Hble. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques que autoritzi la revisió de les Normes subsidiàries i complementàries del planejament d'Alpicat i obrir un termini perquè hom pugui presentar els suggeriments que cregui oportuns relatius a la revisió de les Normes subsidiàries i complementàries del planejament d'Alpicat.

Informació per Anna Gilart

Convocatòria d'ajuts de suport a les famílies amb infants menors de 3 anys i per a famílies nombroses amb infants menors de 6 anys

Aquesta convocatòria preveu dues modalitats d'ajuts:

1. Ajuts de suport a les famílies amb infants menors de 3 anys

Es tracta d'un ajut destinat a les unitats familiars que tenen al seu càrrec infants menors de tres anys, amb l'objectiu de contribuir a fer compatibles les responsabilitats familiars envers el menor, durant el període de temps anterior al segon cicle de l'educació infantil, amb les obligacions laborals de la família. - Consisteix en un ajut econòmic de 480,81 euros (80.000 PTA) per infant, i el seu abonament s'efectuarà en un sol pagament.

Per a ser beneficiàries de l'ajut, les unitats familiars no poden superar els ingressos de 36.060,73 euros (6 milions de pessetes) anuals ponderats segons el nombre de membres de la unitat familiar.

2. Ajuts de suport a les famílies nombroses amb infants menors de 6 anys

Es tracta d'un ajut destinat a les famílies nombroses amb infants menors de sis anys,

amb l'objectiu de contribuir a fer compatibles les responsabilitats familiars amb les obligacions laborals dels pares i les mares.

Consisteix en un ajut econòmic de 480,81 euros (80.000 PTA) per infant, i el seu abonament s'efectuarà en un sol pagament.

Per ser beneficiàries de l'ajut, les unitats familiars no poden superar els ingressos de 36.060,73 euros (6 milions de pessetes) anuals ponderats segons el nombre de membres de la unitat familiar.

El termini de presentació de sol·licituds per a aquests ajuts finalitza el 29 de juny de 2002.

Podran ser beneficiàries de l'ajut les unitats familiars residents a Catalunya que acreditin tenir al seu càrrec algun infant menor de tres anys, o bé menor de sis anys si es tracta d'una família nombrosa, en el moment de finalització del termini de presentació de sol·licituds (és a dir, infants nascuts entre el 30/6/1999 i el 29/6/2002, i els nascuts entre el 30/6/1996 i el 29/6/2002 quan

pertanyin a famílies nombroses).

Per a més informació, podeu adreçar-vos a l'assistent social del municipi, a la delegació territorial de Lleida del Departament de Benestar Social de la Generalitat o a través d'internet a

la web del Departament de Benestar Social www.gencat.es/benestar.

Ajuts per a la consolidació de la base territorial de l'empresa agrària

El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat ha convocat una línia d'ajuts per a l'adquisició de finques, destinada a agricultors a títol principal. L'adquisició de finques ha de ser amb la finalitat de consolidar la base territorial suficient per assegurar la viabilitat de l'empresa agrària.

Les sol·licituds es podran presentar durant tot l'any.

Per a més informació sobre aquest ajut o altres convocats per a la incorporació de joves al camp o per a la millora i la modernització de l'explotació agrària podeu adreçar-vos a la Delegació Territorial del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca a Lleida.

Distintiu d'farmàcia col·laboradora

Reciclem els envasos i eliminem les restes de medicaments

Tots sabem que els medicaments correctament administrats són bons per a la salut, però quan no els necessitem esdevenen un residu que no s'ha de llençar al cubell de les escombraries.

Els envasos buits dels medicaments i els envasos amb restes de medicaments, i també els que hagin caducat, no s'han de barrejar amb altres envasos ni deixalles.

Han de ser tractats com un residu especial i dipositar-los en els contenidors que hi ha a les farmàcies amb el distintiu, cosa que garanteix una gestió correcta i un compromís en la construcció d'un país ambientalment més sostenible.

Cal tenir en compte de no dipositar en el contenidor del punt SIGRE de la teva farmàcia termòmetres, pròtesis, agulles, objectes tallants...

Informació facilitada per la Junta de Residus de la Generalitat de Catalunya

RECICLA

6 TAULER D'ANNUNCI

Les persones d'Alpicat que per motius diversos viuen fora del municipi i volen rebre la revista a casa seva poden emplenar aquesta butlleta o una fotocòpia i lliurar-la a l'Ajuntament, al carrer Lleida, núm. 42 25110 Alpicat.

Butlleta per a la comanda gratuïta, d'El Nou Pinetell

El Sr./la Sra. _____, amb domicili al carrer _____, CP _____, població i província _____, telèfon _____ desitjo rebre la revista El Nou Pinetell al meu domicili.

_____ de _____ de 200__

La corda

Aquest trimestre us explicarem el joc de la CORDA al qual, de ben segur, molts de vosaltres hi jugueu.

És un joc al qual antigament hi jugaven les nenes, sobretot a la plaça de l'Església. Pot ser un joc individual o col·lectiu. Solament es necessita una corda. Si juguem de forma col·lectiva s'agafa cada extrem de la corda i es comença a saltar a ritme d'una cançó que canten totes les nenes.

Cançons de saltar a corda recollides al nostre poble:

- Lecherita
- ¿dónde vas?,
- A por leche.
- Tu solita?
- Como siempre.
- Tienes novio?
- Ya lo creo.
- ¿Cómo se llama?
- Timoteo.
- ¿Cuántos años tiene?
- Cinco
- Uno, dos, tres, cuatro, cinco."

"Al pasar la barca me dijo el barquero:
"las niñas bonitas no pagan dinero".

*Yo no soy bonita ni lo quiero ser.
Al pasar la barca una, dos y tres."*

*"A l'olla barrejada qui no entra paga.
A l'olla barrejada qui no surt ha perdut."*

*"Rey, rey, rey:
¿cuántos años viviré?
Soy pequeña y no lo sé.
Uno, dos, tres, cuatro, cinco, seis."*

*"Pom, pom.
- ¿Quién hay?
- El cartero.
- Vaya a otra puerta que no hay dinero."*

*"El pimiento colorado, azul y verde.
La señorita Ana casarse quiere, y no quiere que se sepa cuál es su novio.
El señorito Carlos que es un pimpollo.
Que sí.
Que no.
Que sí.
Que no."*

*"El nombre de María cinco letras tiene:
la M,
la A,
la R,
la I,
la A,
MA RÍ A."*

*"Soy la reina de los mares.
Ustedes lo van a ver.
Tiro mi pañuelo al suelo y lo vuelvo a recoger.
Pañuelito blanco, reblanco, dime la verdad, soledad.
Si no me la dices, narices, lo echaré a volar."*

*"El cocherito, leré,
me dijo anoche, leré,
que si quería, leré,
montar en coche, leré.
Y yo le dije, leré,
con gran salero, leré,
no quiero coche, leré,
que me mareo, leré."*

Montse Prats
Encarna Mecias

Sabeu on és?

Tot i que han passat uns quants anys, us proposem que descobriu on és aquest racó del nostre poble.

Sabeu on és?

La foto publicada en el número anterior és el Casal. Fàcil, no?

Ton Escuer Ibars

Entrevista a Vidal Vidal

per Marçal Abella Brescó i Robert Queral i Roure

Des del nostre petit racó a l'aparador, en aquesta ocasió parlarem amb l'escriptor Vidal Vidal Culleré, que va visitar el nostre poble amb motiu dels actes organitzats per la biblioteca municipal d'Alpicat, Sant Bartomeu, per tal de commemorar l'Any Europeu de les Llengües.

Des d'aquestes línies volem agrair a la nostra bibliotecària la informació que ens ha facilitat sobre l'escriptor.

Vidal Vidal treballa a l'Administració pública, col·labora habitualment en mitjans de comunicació i revistes científiques i culturals i la seva obra és la següent:

L'oració dels perduts, 1986. Premi Josep Vallverdú.

El país de les pomes, 1988.

La porta del cel, 1989.

Geografia impúdica, 1990.

El centre del món, 1990.

Tots venim d'Arbeca, 1993.

Els imprecisos límits de l'ànima, 1995.

La ciutat de l'oblit, 1998.

De costa a costa, 1999.

El País de l'Eix: en cotxe per la Catalunya de l'Eix Transversal.

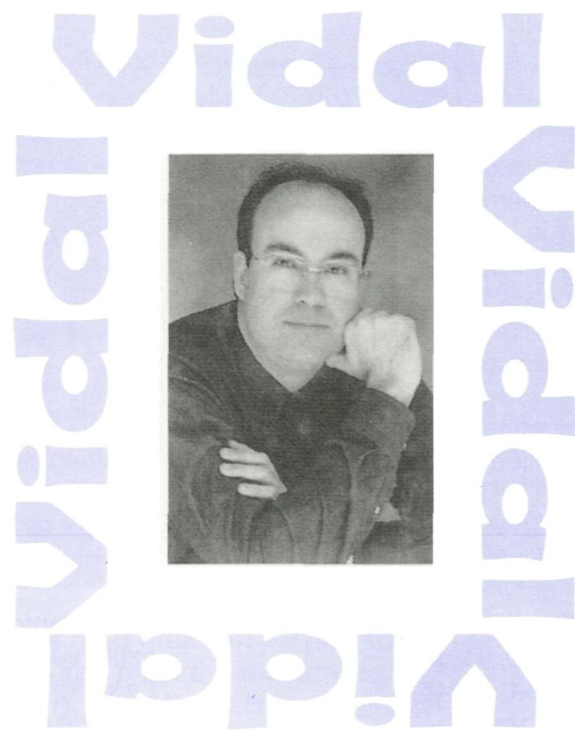
Del Pirineu a l'Ebre, 1999.

Salvatge oest, 2001.

Pregunta. Per començar a situar-nos i conèixer-lo una mica més, parli'ns de vostè mateix, de la seva infantesa, família, hobbies...

Resposta. Vaig néixer a Arbeca en el si d'una família de classe mitjana. El meu pare, en aquells moments, era paleta, la meva mare es dedicava a les feines de la casa. La meva infantesa va ésser com la de qualsevol nen de poble, estudiava a les escoles nacionals d'Arbeca, vaig fer el batxillerat a les Borges Blanques i més tard vaig anar a Barcelona a estudiar Dret. Vaig fer la mili i posteriorment vaig trobar la primera feina com a secretari d'ajuntament, a Flix. Després van sortir unes oposicions a la Generalitat de Catalunya com a advocat, les vaig aprovar i em vaig instal·lar a Lleida definitivament. D'això ja fa 20 anys. En aquests moments tinc 43 anys.

Entremig em va sorgir la inquietud de la literatura. M'agradava llegir, tot i que vaig començar molt tard. A partir d'aquí vaig començar una carrera d'escriptor, potser una mica retardada, però que amb el temps m'ha portat a publicar una dotzena de llibres. A part, he escrit en diaris des de fa 14 anys.

P. Com veu la vida als pobles de Lleida? Han canviat molt?

R. Sí que han canviat des que jo era petit fins ara. És clar que han canviat. Tenim algunes formes de vida que s'han encomanat de les ciutats als pobles, s'han reduït les distàncies, hi ha més cotxes, les carreteres són millors, a part de moltes coses que abans els pobles no tenien i ara es tenen, gràcies als mitjans de comunicació, a l'oferta de tot tipus: econòmica, comercial, cultural. La vida als pobles ha evolucionat bastant. En general per a bé, encara que alguns vicis de les capitals també se'ns han contagiats. S'ha perdut la tranquil·litat, s'ha perdut un cert aïllament que, fins a cert punt, era favorable, alguns costums, algunes tradicions s'han anat diluint i penso que s'ha guanyat en individualisme, penso que això és bo als pobles perquè permet que hi hagi més vida privada que abans, que no estiguis tota l'estona sotmès al xafardeig del veïns.

P. La seva visita a Alpicat va ésser amb motiu d'una conferència dins l'entorn de l'Any Europeu de les Llengües. Com veu vostè el català, dins de la nostra nació, Catalunya, i com es veu des de l'exterior?

R. El català passa en aquests moments una situació preocupant. En no tenir poder propi

Catalunya, el català no ha tingut mai una situació falaguera. En no disposar d'un estat propi, el català sempre ha estat en una situació subsidiària, per davall del castellà, que sempre se'ns ha imposat. En aquests moments la situació és bastant preocupant perquè els mitjans de comunicació, la massificació cultural que s'està donant, aquesta mena de globalització, tot està amenaçant el català. Per altra banda, té alguns punts de pressió en concret com l'arribada d'una nova immigració, que opten majoritàriament pel castellà com a forma d'integrar-se, o la televisió, que ens matxa cada dia amb una castellanització global i lingüística realment molt absoluta.

P. El català s'ha de reivindicar?

R. Sí, jo penso que els que parlem i sentim en català no

ens queda cap més remei. Això ho haurien de fer les institucions democràtiques, que per a alguna cosa les hem elegit, però quan les institucions no hi podem fer res, perquè les lleis són desfavorables o perquè el context polític actual no ho afavoreix, penso que som els individus particulars els que tenim una obligació i un compromís, que es pot fer des de diverses instàncies, graus i maneres, però cadascú al nostre nivell individual respecte a la nostra llengua, sempre que vulguem que es mantingui. Si volem que els nostres fills tinguin una vida mínimament normal, en català, nosaltres tenim aquesta responsabilitat.

P. Què opina del fet que la Warner hagi decidit només subtítular la pel·lícula de Harry Potter en català? Creu que hi haurà un abans i un després de Harry Potter?

R. És un fet bastant il·lustratiu. D'una banda demostra que la Generalitat, malgrat haver fet unes normatives i haver arribat a uns acords, aquests no s'han complert, no tant per la voluntat de la part americana, com dels seus intermediaris de Madrid. Per tant, cal que la Generalitat revisi la seva manera d'actuar en aquesta qüestió i, si convé, imposi les lleis, que per a alguna cosa es fan. Per altra banda, val a dir que hi ha hagut una reacció popular a través d'internet i de moltes protestes que també ha fet que, d'alguna manera, la companyia americana reflexioni i d'alguna forma es demostra que la reacció popular i els moviments de la gent

“la televisió ens matxa cada dia amb una castellanització global i lingüística realment molt absoluta”

també poden influir en aquests episodis. Per tant, jo penso que és una lliçó positiva en el sentit que implicar-nos individualment en aquesta qüestió pot aportar un avanç respecte al procés de normalització lingüística.

P. Vostè encara creu que les terres de Lleida són les grans desconegudes del nostre país?

R. Sobretot la part sud de les terres de Lleida. El Pirineu és més conegut, s'hi va a estiu, a esquiar. En canvi, la plana de Lleida és la gran desconeguda i no per falta d'atractius, que n'hi ha molts i de tot tipus: paisatgístics, gastronòmics, culturals, monumentals, etc. Però per les raons que siguin la resta de Catalunya no té massa tendència a acostar-s'hi per conèixer-les, tot i que jo diria que en els últims anys s'està una mica pal·liant aquest dèficit.

P. La seva col·lecció Rutes de Ponent vol ésser una guia per conèixer millor les nostres comarques?

R. El propòsit no és exactament aquest, però penso que sí que pot funcionar com a guia. En tot cas és una guia transversal, en el sentit que no només hi ha descripció paisatgística o monumental dels pobles que van abordant els diversos volums, sinó que, a més, hi ha una explicació històrica, anecdòtica, de costums, de llegendes, i fa una mena de còctel de coneixements sobre cadascuna de les localitats i comarques que van travessant.

“Rutes de Ponent pot funcionar com a guia, però en tot cas és una guia transversal”